Raadsbijdrage kadernota 2026

Voorzitter, dank u wel,

Van ons geen uitgebreide schets van de wereldproblemen—we gaan ervan uit dat iedereen die de krant leest of het nieuws volgt, en weet waar we staan.

Tijd voor verandering, vanavond de eerste keer de kadernota behandeling in juli.

Het is goed dat we de kadernota in juli behandelen. Zo hoort het ook. Niet pas in november als de begroting al grotendeels ingevuld is, maar nu – zodat we als raad daadwerkelijk aan de voorkant richting kunnen geven.

Een kadernota in juli biedt ons:
– Ruimte om duidelijke keuzes te maken,
– Tijd voor het college om daar serieus werk van te maken,
– En grip op de inhoud, op het proces én op het geld.

Deze kadernota richt zich op wat binnen onze invloed ligt: duidelijke keuzes voor de komende periode voor onze mooie, ondernemende gemeente Staphorst.

De kadernota vraagt ons om richting te geven aan de keuzes die we als gemeente moeten maken. Dat vraagt om visie, maar ook om lef. Want terwijl we inwoners oproepen om zuinig te zijn – op energie, op onze portemonnee, moeten we zelf ook als gemeente het goede voorbeeld geven.

We weten dat het zogeheten ravijnjaar eraan komt, de jaren daarna krijgen we structureel minder geld van het Rijk, dat vraagt om vroeg schakelen, om helder beleid en op realistische keuzes.

We willen dat mensen meer de fiets pakken, maar investeren we voldoende in veilige fietspaden of fietsveilige oplossingen?

Nu de nieuwe op- en afritten van de A28 en de tunnel bij de Gorterlaan in zicht komen, is dit wellicht het moment om breder

vooruit te kijken: richting 2050, met een nieuw en integraal verkeerscirculatieplan waarin ook openbaar vervoer een volwaardige plek krijgt—en waarin zelfs ruimte kan zijn om de mogelijkheid van een treinstation voor Staphorst opnieuw te verkennen.

We willen dat inwoners energie besparen, maar hoe zit het met onze eigen gemeentelijke gebouwen? Kunnen we kritischer kijken naar het gas- en elektraverbruik binnen onze eigen organisatie? Zijn daar al resultaten van bekend? Ook hebben een eigen energieloket, de vraagt van ons is voegt dit gemeentelijk energieloket echt iets toe, of creëren hiermee een extra loket, met extra kosten en extra organisatie? Is dit wel een kerntaak van de gemeente?

Ook als raad kunnen we het zuiniger aan doen. Niet door te beknibbelen op onze controlerende taak, maar wel door efficiënter te werken. Korter vergaderen, minder inzoomen op details en niet op de stoel van onze organisatie te gaan zitten. Dat scheelt niet alleen tijd en geld, maar versterkt ook de rolverdeling in onze lokale democratie.

Een van de grootste kostenposten van de gemeente zijn de **personeelskosten**.

De organisatie moeten we elk jaar **kritisch tegen het licht houden**. Niet uit wantrouwen, maar uit verantwoordelijkheid. In een tijd waarin we mogelijk van een **voorzieningenniveau van een 8 naar een 6** moeten, kunnen we het ons niet veroorloven om interne processen ongemoeid te laten. Het rapport mooi wark zou hierbij het kader moeten zijn. Alleen geeft niet aan om te besparen op de organisatie, we missen de besparingsknop!

Daarom is het belangrijk om bij de jaarlijkse vlootschouw echt dóór te vragen:
– Wat doen we nog zelf, en waarom?
– Wat kan efficiënter, digitaler, of anders?
– En wat draagt wel werkdruk, maar weinig bij?

Wat ons betreft is het logisch om in deze kadernota een **structurele besparingsopgave** op te nemen. Zo zorgen we dat we als organisatie wendbaar blijven, juist als het financieel krapper wordt.

Waar kunnen we versimpelen? Waar kunnen we effectiever werken? En waar zit ruimte voor verbetering zonder dat de kwaliteit verloren gaat?

Wat ons betreft hoort daar een **structurele besparingsopgave** bij. Niet als doel op zich, maar als teken van verantwoordelijkheid – juist in tijden waarin we van onze inwoners vragen om zuinig te zijn, moeten we dat ook zelf zijn.

n de kadernota wordt een **OZB-verhoging van 2,5% bovenop inflatie** voorgesteld. Wij vragen ons af of dat verantwoord is. Zeker nu veel inwoners al geconfronteerd worden met fors hogere **WOZ-waarden**, wat automatisch leidt tot hogere lasten – ook zonder tariefsverhoging.

Een stijging bovenop inflatie betekent dus dubbel bijbetalen: door de waardestijging én door het beleid.

Is dat in deze tijd, waarin veel huishoudens al financieel onder druk staan, een verdedigbare keuze? Wij vragen het college om hier met een zorgvuldige onderbouwing te komen – en serieus te kijken naar alternatieven of temporisering.

We lezen in de kadernota dat we inzetten op de **revitalisering van vakantieparken**. Dat is op zich een positieve ontwikkeling: recreatie is een belangrijke economische pijler in onze gemeente. Maar tegelijkertijd stellen we een **verhoging van de toeristenbelasting** voor, terwijl de sector ook al te maken krijgt met een **btw-verhoging van 9% naar 21%**.

Dat is op z’n minst een **bijzondere combinatie**. Aan de ene kant willen we de sector stimuleren, aan de andere kant maken we het verblijf hier fors duurder – met risico op minder gasten, hogere prijzen en druk op de ondernemers.

Wat ons betreft vraagt dit om een eerlijker afweging: **willen we deze sector echt versterken**, of schuiven we juist extra lasten naar een groep die het al moeilijk heeft?

Voorzitter,
We vragen veel van onze inwoners. Laten we dan ook laten zien dat we het zelf menen. Door kritisch te blijven op ons eigen handelen, en door keuzes te maken die bijdragen aan een gemeente die toekomstbestendig én geloofwaardig is.

Dank u wel.